

Primjere je razvrstao prema rasporedu katekizamskih pitanja. Time je uporaba primjera vanredno olakšana. Kateheta odnosno propovjednik pogleda u kazalo i odmah nađe primjere sa odgovarajuću katekizamsku građu, koju kani obrađivati. Pisac se držao načela: ne unositi u knjigu umjesto stvorenih, nezajamčenih i sumnjivih primjera. Mladi su ljudi puni skepse. Zato bi ovakvi primjeri bili više na štetu nego na korist svetoj stvari. Kod primjera treba navoditi točne podatke. I vrijeme. I mjesto. I imena. Ili bar auktoritet: koji uglednu osobu odnosno časopis, koji jamči za istinitost primjera.

Već letimični pregled zbirke daje dokaz auktorova ozbiljnoga i solidnoga rada. A praktična će uporaba zbirke još više pokazati, kako je ona dragocjena i neprocjenjiva pomoć kod duhovnih pouka i nagovora svih vrsti, a napose kod tumačenja kršćanskih istina u školi i na propovijedaonici. Plodovi će u praksi biti skupljaču najbolja nagrada za sav trud i silno vrijeme, što ga je uložio u ovo uistinu rijetko djelo.

Dr. J. Penić.

Dragutin Nežić, Povijest župa i crkvi jastrebarskoga dekanata. Uspomena na Euharistijski kongres u Jastrebarskom 12. i 13. VIII. 1939. Zagreb 1939, str. 58. Cijena 3.— dinara.

Sretna je uistinu bila misao, da se prigodom Euhar. kongresa izda knjižica, koja prikazuje povijest župa, crkvi i kapela jastrebarskog crkvenog kotara — dakle onih svetih mjesta, gdje se već stoljećima Krist žrtvuje svome nebeskom Ocu pod prilikama kruha i vina. Što se općenito može kazati o Hrvatima, to posebno vrijedi za ovaj pobožni kraj: naš narod drage volje gradi crkve i kapele, za njih mnogo žrtvuje, njima se ponosi, rado sluša pripovijedanje o njihovom postanku i drevnoj prošlosti.

I ako je Nežićeva knjižica malenoga formata, sitan je tisak omogućio, te je u njoj prikazana ukratko povijest 12 župa i župskih crkvi pa oko 25 kapela. Tekstu su dodane slike, iz kojih se vidi vanjski oblik crkvi i kapela te narodna nošnja.

Sabirući marljivo podatke poslužio se pisac ne samo štampanim knjigama i izvorima nego ponajviše neobjelodanjenom građom iz Nadbiskupskoga i župskih arhiva. Izvori i literatura spominju se na kraju knjige.

Radnja je lijepo zamišljena, ali rađena na brzu ruku i u vrlo teškim ličnim prilikama pisca, koji zbog prezaposlenosti u zvanju nije dospio kroz više dana zadržati se u pojedinoj župi i pomno razgledati sve njezine znamenitosti. Tako je izostao prikaz vanjštine i unutrašnjosti crkvi obzirom na njihovu umjetničku stranu, zaokružena slika (sinteza) pojedine župe i cijeloga kraja, a jezik nije sasvim dotjeran.

J. Butorac.
